

INTERVIEW Geluidstechnicus Ruud van Lieshout koestert herinneringen aan de artiestenwereld

Verhalen uit de studio

Hoe krijg je de beste plaatopname? „Toptechniek en goede oren helpen. Maar het belangrijkste is de sfeer”, zegt Ruud van Lieshout. Hij begeleidde honderden artiesten bij het opnemen van hun liedjes. Zet hem op zijn praatstoel en de verhalen komen los. Deze week wordt hij 97 jaar. En nog altijd is hij actief.

Jan Vriend
j.vriend@mediahuis.nl

Laren ■ Ruud van Lieshout uit Laren werkte bij de radio in voormalig Nederlands-Indië en had kort zijn eigen studio in Den Bosch. Maar het grote werk volgde nadat hij naar het Gooi kwam, daar duizenden plaatopnamen maakte en uiteindelijk studiomanager werd van de Wisseloord Studio's. Zijn geheime recept? „Doe alsof je alle tijd hebt. Dat stelt de artiest gerust en zo hou je de stress uit de studio. Je hoort het altijd terug in het resultaat.”

Dat hij in 1982 officieel met pensioen ging, betekende niet dat hij stil ging zitten. „Artiesten die graag met me hadden gewerkt, bleven me vragen. Dan zei ik geen nee.” Ook legde hij zijn herinneringen aan bijna 500 artiesten vast in het boek 'Band loopt'.

Het dorp

Daarin beschrijft hij dat hij graag met Wim Sonneveld werkte. „Hij was een vakman, had humor en deed alles om een optimaal resultaat te bereiken. Daarbij was hij heel vriendelijk en kon je met hem lachen.” Van Lieshout deed de techniek toen Sonneveld 'Het dorp' opnam, het nummer dat uitgroeide tot een klassieker. Die plaatopname zou Wim Sonneveld ongeveer onsterfelijk maken, maar zelf was de vertolker niet meteen tevreden over het resultaat. „Tijdens het terugluisteren, hoorde hij zichzelf 'het tuinpad van mijn vaduuur' zingen. Het stoorde hem dat hij die laatste lettergreep zo beklemtoonde.”

Knietjes

Meer anekdotes? Luister naar zijn relaas over die ene avond met Ramses Shaffy en Liesbeth List in de schouwburg in Groningen. 'Shaf' had weer eens te diep in het glaasje gekeken en La List was daar - ook voor de zoveelste keer - boos over. Zo haalde het ene woord het andere uit. „Toen Ramses zei dat het nooit meer goed kwam met die knokige knietjes van haar, reageerde Liesbeth met een uithaal: 'Ramses, doe je tanden in!'”

Laat hem vooral vertellen over de opnamesessie met Anneke Grönloh. Zij was in de jaren zestig beroemd dankzij hits als 'Brandend zand' en 'Paradiso'. „Had je pech, dan nam ze haar moeder mee naar de studio. Die kon de rust flink verstoren door zich overal mee te bemoeien. De oplossing was iemand met moeder uit winkelen te sturen en intussen met dochter Anneke de opnamen af te ronden.”

En dan is er die herinnering aan Wim Kan. Het gebeurde eind december 1973, toen Van Lieshout in het Amsterdamse Nieuwe de la Mar Theater achter de knoppen zat om de oudejaarsconference van Kan vast te leggen voor een langspeelplaat. Het was een bijzondere avond voor de cabaretier, want

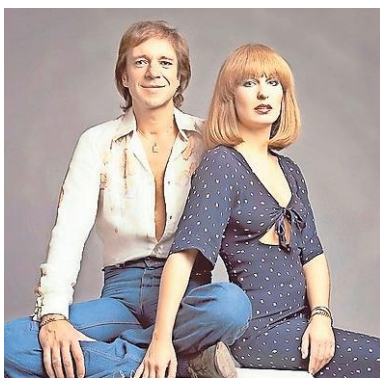
Geluidsman Ruud van Lieshout wordt vandaag 97 jaar. „Ramses, doe je tanden in.”

FOTO JULIËTTE VAN LIESHOUT

Willeke en Willy Alberti

FOTO HH

Ramses Shaffy en Liesbeth List. FOTO HH

Wim Sonneveld 'Het dorp'

„Doe alsof je alle tijd hebt. Dat stelt de artiest gerust en zo hou je de stress uit de studio.”

voor het eerst zou zijn oudejaarsprogramma op tv worden uitgezonden. „Voor de opname vertelde producent Joop Koopman de zaal dat Wim Kan de opbrengst van de avond (tien gulden entree per bezoeker) zou afdragen aan een goed doel. Groot applaus. Wij moesten hartelijk lachen, omdat zijn gage voor de tv-uitzending wel in de buurt van een half miljoen zou zijn.”

Begint Van Lieshout te vertellen, komen de verhalen los. Over Tom Manders (Dorus), die nachten doorging om de zoveelste versie van 'Bij

de marine' op te nemen, maar uiteindelijk toch voor de eerste opname koos. Over Willy Alberti die bij het opnemen van een kerstplaat zó vaak per ongeluk 'Stillige nacht' zong in plaats van 'Stille nacht', dat dochter Willeke het eind december thuis nog altijd als 'Stillige nacht' zingt. En over zangeres en pianiste Pia Beck, die wel eens zo vermoeiend kon zijn dat hij na de opnamen beweerde dat hij Beck-af was.

Geluidstovenaar

Hij werkte met Conny Stuart, Herman Finkers, Toon Hermans, Corry Brokken en Caterina Valente en nam theatervoorstellingen op van Paul van Vliet, Seth Gaaikema, Willem Nijholt en cabaretgroep Don Quishocking. „De kunst was het de reacties van het publiek goed in het geheel te verwerken. Als het goed is, zit je bij het beluisteren van de plaatopname gevoelsmatig in de zaal.” In 'Band Loopt', noemt Van Vliet de geluidsman 'een groot vakman' en 'vriend voor het leven'. Seth Gaaikema beschrijft hem als 'een geluidstovenaar'. Willem Nijholt typeert Van Lieshout als 'niet alleen de beste geluidstechnicus, maar ook de meest toegewijde en aardigste'.

Hoe kijkt hij naar de geluidstechniek van vandaag? Hij is bezorgd. „Het lijkt alsof veel geluidstechnici

Boek

Het boek 'Band loopt' telt 204 pagina's en 199 foto's. www.bandloopt.nl

de techniek belangrijker vinden dan de muziek, terwijl bij mij de muziek en de zang voorop stonden. Ik zorgde altijd dat het specifieke geluid van een zanger of een orkest zo natuurlijk mogelijk op de plaat kwam. Nu lijkt het alsof de mogelijkheden van de apparatuur de hoofdrol opeisen. Zeker bij theaterconcerten en musicals, waar de tekst door de luide orkestbanden of een luid liveorkest nu vaak onverstaanbaar is. Ik vind dat techniek de muziek niet mag verdringen.”

Ruud van Lieshout wordt vrijdag 97. Hij blijft actief. Een boek met herinneringen aan ruim honderd favoriete nummers die hij op de plaat heeft gezet komt eraan. „Er zitten vier cd's bij, maar ik ben al bezig een vijfde cd. Bij dit werk komen veel leuke herinneringen boven. Die kleuren mijn dag.”